

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین حوزه های جنگلی ارسباران

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 26، شماره 26 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد دهدار درگاهی

مجید مخدوم

خلاصه مقاله:

فرایند آمایش سرزمین، تمهیدی است برای بهره برداری بهینه از سرزمین با در نظر گرفتن اصل حفاظت اکولوژیکی. در این پژوهش، آمایش سرزمین شش واحد هیدرولوژیک حوزه های جنگلی ارسباران (مساحت ۲۹۶۶۹۰ هکتار) واقع در استان آذربایجان شرقی به منظور تداوم استفاده بهینه از توان سرزمین در جهت بهبود شرایط زندگی و حفظ محیط زیست انجام گرفت. در گام نخست شناسایی منابع اکولوژیکی و اقتصادی اجتماعی منجر به تهیه نقشه های منابع در مقیاس ۱:۵۰۰۰ گردید و با تجزیه و تحلیل و جمع بندی داده ها به شیوه سیستمی نقشه یگانهای زیست محیطی با ۳۵۵۶ اکوسیستم خرد حاصل گردید. از مقایسه ویژگی های این یگانها با مدل های اکولوژیکی واحدها، اولویت بندی و ساماندهی کاربریها به شیوه کیفی - قیاسی انجام گرفت. در نهایت نقشه آمایش سرزمین واحدهای هیدرولوژیک شش گانه به منزله موزائیکی از واحدهای همگن برنامه ریزی و مدیریت تهیه گردید. تعیین مساحت ارضی واجد توان برای کاربریهای فوق نشان می دهد که در منطقه مورد مطالعه: ۳۸/۵ درصد فاریاب، ۳۲/۱ درصد به کشت دیم، ۴۳/۱۷ درصد به مرتعداری، ۱۷/۱۵ درصد به جنگل داری حمایتی، ۱۳/۲ درصد جنگلکاری، ۴۷/۲۸ درصد به اکوتوریسم گسترده، ۰۱/۰ درصد به اکوتوریسم متمرکز و ۰۹/۳۰ درصد به حفاظت اختصاص یافته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1577770>

